

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K.K.**

skazanego za czyn z art. 270 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 czerwca 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 250/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III K 177/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca K.K. wniosła do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 250/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III K 177/20. W ww. postępowaniu K.K. został prawomocnie skazany za czyn z art. 270 § 1 k.k. i in., za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł. W kasacji obrońca zawarła także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku.

W uzasadnieniu wniosku obrońca powołała się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji ze względu na wagę i charakter zarzutów sformułowanych pod adresem zaskarżonego wyroku – zwłaszcza zarzutu

o randze tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Powołała się także na sytuację zdrowotną skazanego i podjęte leczenie psychiatryczne, mające być wynikiem skazania w ramach przedmiotowego postępowania. Na okoliczność stanu zdrowia przedłożyła dokumentację medyczną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylecia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza zarzutów kasacji doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. W pierwszym z zarzutów kasacji obrońca podnosi zaistnienie w postępowaniu odwoławczym tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na fakt orzekania przez Sąd Apelacyjny w składzie z udziałem SSA K.W., powołanej na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Na okoliczność potencjalnych powiązań ww. sędziego z władzą wykonawczą do kasacji załączono kopie materiałów prasowych. Zarzut ten sam w sobie nie może stanowić podstawy do uwzględnienia wniosku. Należy przypomnieć, że w świetle uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7), sam fakt powołania sędziego sądu powszechnego do pełnienia urzędu sędziego przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), nie powoduje,

że sędzia ten jest nieuprawniony do orzekania, a orzeczenie wydane z jego udziałem jest automatycznie dotknięte uchybieniem o randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Także w świetle uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), „brak podstaw do przyjęcia *a priori*, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”. Tym samym wskazanie na wystąpienie przyczyny z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie dowodzi jeszcze samo przez się, że realnie ona w tej sprawie wystąpiła. Ta kwestia wymaga pogłębionych rozważań prawnych, co może nastąpić dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu wniesionej kasacji. Wobec tego na etapie wstępnej oceny, ograniczonej wyłącznie do badania podstaw uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, nie można uznać, że pierwszy z zarzutów kasacji spełnia przesłankę „oczywistej zasadności” i powinien powodować wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Obrońca odwołuje się do wagi i stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Odnosząc się do tych okoliczności trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku to prawdopodobieństwo musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena

zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Podstawą wniosku o wstrzymanie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. obrońca czyni także sytuację zdrowotną skazanego. Trzeba podnieść, że tego typu okoliczności nie stanowią przesłanki wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Jak słusznie podkreśla się w literaturze i orzecznictwie, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałaby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecznictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych. Zatem, jak już wskazano, można wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia na tej podstawie wtedy, gdy chociażby pobieżna analiza zarzutów kasacji wskazuje, że prawomocne orzeczenie dotknięte jest tak poważnym uchybieniem, iż wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. J. Matras, *Kodeks...*, s. 1193).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

(TM)

[t.n]